

seer, at der er blevet ubruøvt en saadan Commission; men dersom dette skeer saa betimeligt, at man kunde komme til inden Finantslovens endelige Vedtagelse endnu engang at stemme om dette Punkt, da skal jeg gaae den Vej, som jeg oftere her har nævnt.

Fredertissen: Maatte jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fredertissen: Det ærede Medlem for Aalborg (Zahle) bebrejdede mig, at jeg ikke havde undersøgt Sagen i Finantsudvalget saaledes, at jeg kunde stille noget Forslag om en Nedsættelse. Det er jo netop, fordi jeg erkjendte, at vi der ikke vare istand dertil, at jeg ønskede en Commission nedsat. Jeg har ikke den Tillid til mit eget Overblik over denne Sag, som det ærede Medlem har. Det skulde meget interessere mig at høre, om han ogsaa har den Selvtillid, at han er villig til at paatage sig det Kunststykke at være Minister med en Bevilling, som nægter Penge til at føre Theatret med, og som dog paalægger at føre Theatret.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg skal ikke driste mig til at maale mig i Selvtillid med det ærede Medlem.

Hall: Jeg skal dog ogsaa tillade mig et Par Ord med Hensyn til det Forslag, der i Aften væsentligt har været Gjenstand for Forhandlingen. Man har været af forskjellige Meninger om, hvorvidt det skulde være taenemmeligt at forsvare Theatret eller at angribe det. Det har ifølge min tidligere Stilling længe været min Opgave at skulle forsvare det, og, skjøndt jeg vel ikke vil paastaae, at det har været den allertænkeligste, maa jeg dog paa den anden Side indrømme, at jeg ingenlunde seer tilbage derpaa som nogen ubehagelig Opgave, naar jeg seer hen til de Resultater,

der naaedes ved Forhandlingerne paa og med Rigsdagen. Det forstaaer sig af sig selv, at det, naar jeg seer tilbage paa mangfoldige enkelte Uttringer, der ere komne frem under saadanne Forhandlinger, ganske vist er gaaet mig, som jeg vil tilstaae, at det er gaaet mig i Aften, idet jeg nemlig har fundet mig overordentlig ubehageligt berørt af dem, ikke personlig, men i Følelsen af min Stilling som Medlem af Landets lovgivende Forsamling. Jeg trøer, at der altid er en stor Vanskelighed tilstede ved en Forhandling her om det kongelige Theater, nemlig den, at man stædse er meget tilbøjelig til at give det Udseende af, at der handles om en egentlig og væsentlig Kjøbenhavnst Sag, men dette berøer paa en høist mærkkelig Misforstaaelse. Der udtales her ofte saadanne Anskuelser, som om man forudsatte, at Kjøbenhavns Borgere gif gratis i Theatret, og at de, der ikke gaae der, betale for dem, men netop de, der gaae i Theatret, betale det mange Gange dobbelte Beløb. Dernæst ere Kjøbenhavns Borgere ingenlunde privilegerede til at gaae i Theatret, og jeg forudsætter, at de fleste Medlemmer, som her ere tilstede, idetmindste de, der have taget Ordet om Sagen, ogsaa have havt Leilighed til at besøge det, uagtet de ikke høre til Kjøbenhavns Borgere. Endog naar der kun sees hen til Nydelser af at være tilstede i Theatret; bliver det mere og mere urimeligt at tale om, at denne skulde være forbeholdt Hovedstadens Indvaanere, eller selv Landets samtlige Indvaanere, der nu med saa stor Letthed kunne komme dertil, thi den strækker sig ganske vist langt ud over Landets Grændser, men det maa vel erindres, at det ved et saadant Theater ingenlunde alene kommer an paa, hvem der har Leilighed til hyppigt at overvære Forestillingerne i Theatret; det er en ganske anden større og mere indgribende Betydning, det kongelige Theater udøver. En tidligere Taler, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), fremhævede meget rigtigt, at det udøver en væsentlig og meget stor Indflydelse paa hele Literaturen, især paa den dramatiske, men jeg vil gaae et Skridt videre og sige, at det gennem denne Literatur i en ganske overordentlig Grad udøver en indirekte Virkning paa det hele Land.